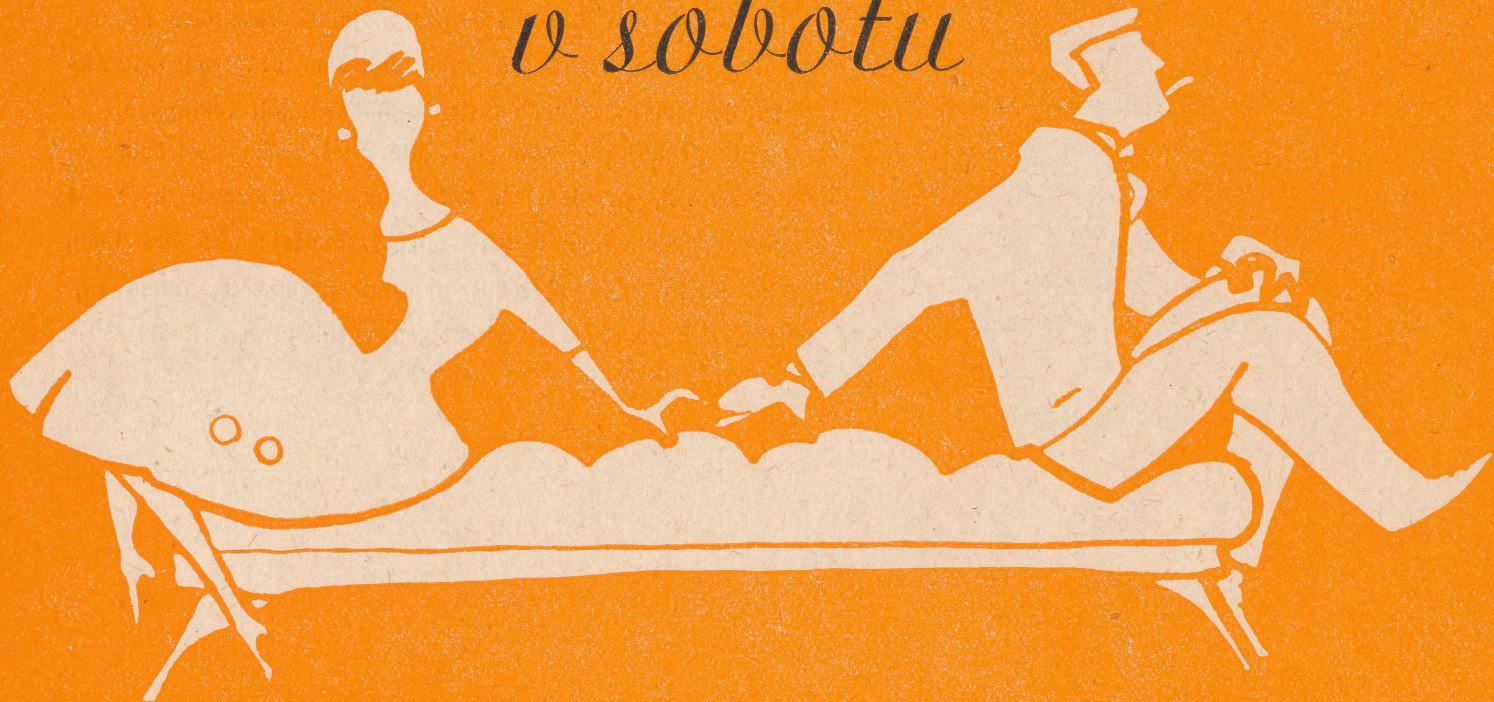

*Na shledanou
v sobotu*

Již dávno jsem si přála napsat nějakou veselohru ze současného života. Až dosud jsem zkoušela svůj spisovatelský talent jen na loutkových hrách a kabaretních výstupech.

Pouhé přání však ještě nestačilo. Stále jsem postrádala to nejdůležitější, problém dnešní doby, ke kterému bych se mohla vyjádřit. Jednou mně povídá manžel: „Co bys tomu řekla, kdyby mne přeložili na jiné pracoviště, mimo náš domov, a kdybychom se viděli jen v sobotu a v neděli?“

„Vylítla bych žárlivostí a z dlouhé chvíle z kůže“, odpověděla jsem pohotově.

„To by nebylo tak zlé, má drahá, ale náš rodinný život by byl vzhůru nohama.

Mimochodem — jedu na jeden rok do Lipska. Uvidíme se jen v sobotu“

A už tu byl vážný problém.

Zkrátka a jednoduše jela jsem s manželem a v Lipsku jsme dostali naštěstí zařízený pokoj. A zde vznikla z dlouhé chvíle z tohoto vážného problému hra, kterou dnes uvidíte. Ne, abyste si mysleli, že koblihy, přítel-internista, sekretářka a jiné okolnosti sehráli i v našem manželství významné role! Stvořila jsem si je ve své fantazii (spisovatel má na to nárok) a jestliže vám přece jen připomínají známé situace, jde o podobnost čistě náhodnou. Zasmějete-li se jim, budu šťastná, že jsem poskytla našim československým přátelům alespoň trochu dobré pohody.

Vaše URSULA DAMM-WENDLER

Jak někdy láska jako růže zvadlá
i kůže kufrů bývá náhražka.

Když opouští nás muži s kufrem prádla,
je láska vždycky trochu na vážkách.
Když na nádraží píšťalou vlak zalká,
už jenom ruka v okně zamává
a ženám pak — když muže zláká dálka,
špinavé prádlo v koši zůstává.

Sokrates po ránu z domova zmizel
a řešil s kumpány etické krize,
Xantipě ponechal děcka a necky,
a to nás potkává dodneska všecky.
Tak končí i velký cit
a co zbývá ženě,
co zbývá, když chce klid —
jen muže pochopit!

Nevěřte, paní ani slečny,
na sladké mužské řečičky,
muž bývá pro vás nebezpečný,
i když vám nese ředkvičky.
Ženy, jen dobře dívejte se,
nesmíte mužům věřiti —
í sífovku když dámě nese,
chytá tím rybku do sítí.

Tak muži když ptáčka lapají,
i místo uvolní v tramvaji
a potají jí šeptají
ach, jak jste báječná!

Režie Mojmír Vyoral
Dirigent František Čihánek

VLASTA TOLAROVÁ
v roli Věry Šťastné, která se za svo-
bodna jmenovala Skromná

Na shledání

Hudební komedie o dvou částech

Přeložil a upravil M.
Písničky a krátké hudební
Zpěvní texty napsal

FRANTIŠEK NÁVRAT,
v roli Karla Šťastného, který se sta-
ne skromným až v manželství

Představení řídí Karel Balát

Zasloužená přestávka pr
Premiéra dne 22. říj

NDLEROVÁ

ou v sobotu

ech, zaměřená proti mužům.

iroslav Pavlovský.

mezihrý složil J. Dlouhý.

Vlastimil Pantůček.

Scéna Vladimír Šrámek

Kostýmy Slávka Čiháková

KAREL LUPÍNEK,

který jako instalatér dává mladým
manželům dohromady koupelnu a
jako člověk dává dohromady jejich
manželství.

KAKTUS,

který vůbec nehraje ve hře význam-
nou roli, ale pomáhá vyřešit grafic-
kou rovnováhu této stránky.

Napovídá Alena Švachulová

herce i obecenstvo po první části.

a 1961 v Divadle Jiřího Myrona.

„O žabí chlup“

Podívejte se dnes na mládí,
na jeho životní styl,
čekají, že život osladí
každou ze soukromých chvil.
Štěstí je pro ně vůz v garáži,
moderní byt v první etáži.
Slunit se u moře na pláži
je cíl.

To už má život v povaze,
že ukáže
i rub.

Kdo zvykne si žít v hedvábí,
toho pak život nebaví
a jsou tu hádky o žabí
chlup.

Nedomnívejte se, lidičky,
že život je samý med,
že s nebe padají ledničky
a do nich šunka a sekt.
Když je to jinak - tak bývá zle,
vidíme pohledy užaslé,
že nejde všechno jak po másle
a hned.

To už má život v povaze,
že ukáže
i rub.

Kdo zvykne si žít v hedvábí,
toho pak život nebaví
a jsou tu hádky o žabí
chlup.

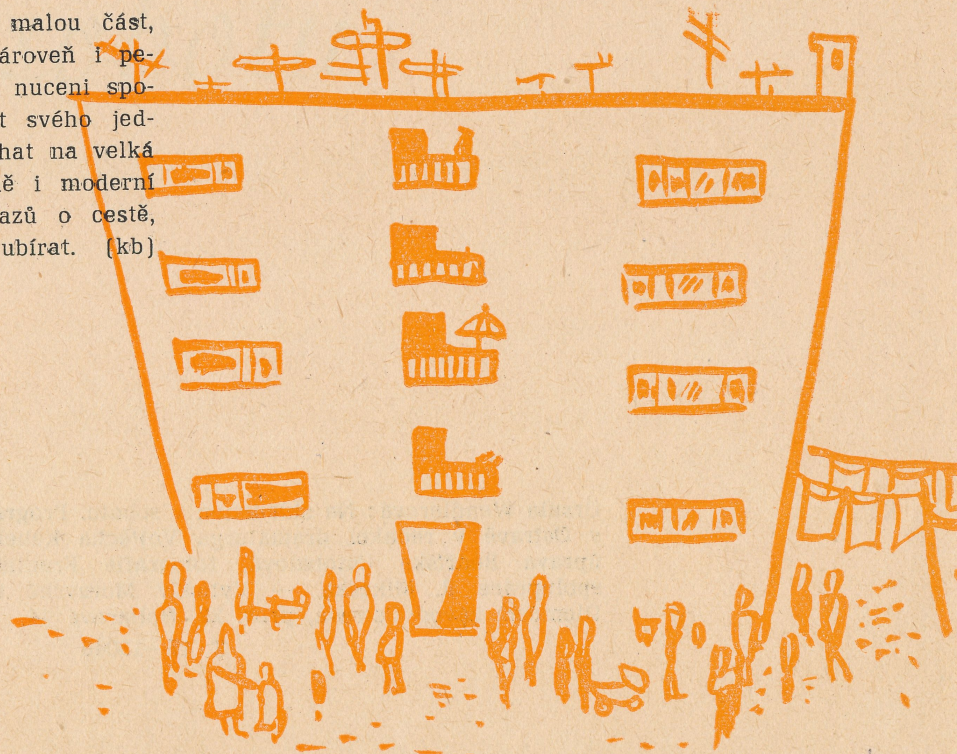

Naše poznámka ke hře

Uvedení hudební komedie Ursuly Wendlerové nestojí v našem dramaturgickém plánu nikterak na vedlejší koleji. Inscenace této hry je součástí hledání našeho souboru současných problémů, které vždy opereta ve svých kladných vývojových etapách odrážela. Nechceme zde tvrdit, že tato komedie vyřeší tak důležitý problém, jakým je nový vztah v manželství nebo skutečnou emancipaci žen. Zcela nás uspokojí, když bude divák odcházet z našeho představení pobaven a kdesi v koutku duše se mu bude ozývat otázka — zda on sám je s tímto problémem vyrovnán.

O potřebnosti této komedie hovoří nejen úspěch ve všech našich divadlech, ve kterých byla uváděna, ale i kritické hlasy našeho odborného tisku, které o ní hovoří velmi kladně. Uvedeme alespoň citát z časopisu Divadelní noviny, kde se mimo jiné píše: „...ano stává se, že manžel je přeložen na druhý konec republiky — a co nyní s manželkou? A navíc: hrozba možné nevěry není jen v kapitalismu. Odloučení, příležitost, důvěrná denní blízkost třetí osoby může způsobit odcizení či rozvrat i v naší společnosti. Tato pravděpodobnost, s níž se setkáváme tak často kolem sebe, je zdravým a nevymyšleným jádrem komedie o kterémkoliv z nás. Wendlerová tyto trampoty řeší formou konverzačky se špetkou hudby, tedy bez mravokárně zdviženého prstu, takže obecenstvo nevědomky a s úsměvem spolkne ne novou radu o zaměstnanosti žen, právě pro nenásilnost fabule i lehký tón, do něhož je celá hra laděna.“

Pro náš soubor, respektive jeho malou část,
je uvedení této hudební komedie zároveň i pe-
dagogickým úkolem, kdy herci jsou nuceni spo-
léhat na pravdivost a přesvědčivost svého jed-
nání, kdy nemůže představení spoléhat na velká
hudební nebo baletní čísla. Konečně i moderní
rytmy písniček jsou jedním z důkazů o cestě,
kterou se chce náš operetní soubor ubírat. (kb)

Ursula Wendlerová: Na shledanou v sobotu. Program vydalo Státní divadlo
v Ostravě v redakci dramaturga Vojtěcha Kabeláče. Obálka a grafická
úprava Bedřiška Ustohalová, fotografie František Krasl, typografická
spolupráce R. Mikeska. — Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p.,
Olomouc, závod Ostrava, prov. 22, Hollarova 14. Cena 1,50 Kčs

T 15—13048